

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ก่อนอื่นตรวจสอบชีพจรของแต่ละคนและทำให้พวกเขามีศรัทธาในอัลฟาก่อนที่จะดำเนินการใดๆต่อไป หากพวกเขาไม่มีศรัทธาในอัลฟา ก็เป็นการสูญเสียเวลาของลูกที่จะให้ความรู้แก่พวกเขา

คำถาม: ความเพียรพยายามหลักใดที่ทำให้ลูกสามารถได้รับทุนการศึกษา?

คำตอบ: ความเพียรพยายามในการอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง ลูกต้องอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองอย่างมาก พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์และท่านแนะนำลูกเพื่อประโยชน์ของลูกเอง ลูกๆโยคีที่อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองไม่เคยมีสำนึกที่เป็นร่างบดบังซึ่งตั้งหรือต่อสู้กันและกัน พฤติกรรมของพวกเขานั้นสูงศักดิ์มากและสง่างาม พวกเขาพูดน้อยมากและใส่ใจที่จะรับใช้ยกย่อง แม้ว่าพวกเขาจะไม่พูดความรู้มากนัก แต่พวกเขาก็ทำงานรับใช้ในขณะที่อยู่ในโยคะ

โอม ซานติ โดยทั่วไปและโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อข่าวงานรับใช้ของนิทรรศการมาถึง จะเห็นได้ว่าเมื่อผู้คนไม่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ในประเด็นหลักของการตระหนักรู้จักพ่อ ก็เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับสติปัญญาของพวกเขาคือจะยอมรับสิ่งใดที่ลูกอธิบายแก่พวกเขา แม้ว่าพวกเขาเฝ้าแต่พูดว่าสิ่งนี้ดีมาก พวกเขาไม่ได้ตระหนักรู้จักพ่อ ก่อนอื่นใดต้องมีการตระหนักรู้จักพ่อ คำพูดที่สูงส่งของพ่อคือ: จดจำพ่อ! พ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลับมารับรู้บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ นี่คือการเริ่มต้นหลัก มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นและท่านผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความสุข, ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด เมื่อได้มีการปลุกฝังศรัทธาในพวกเขา พวกเขาจะตระหนักว่าพระเวทย์, ภควิฑิตาและคัมภีร์ทั้งหมดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในหลอกลวง พระเจ้าเองพูดว่า: พ่อไม่เคยพูดคัมภีร์เหล่านั้น ความรู้ที่พ่อให้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ นั่นคือความรู้ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาและให้ความรู้แก่ลูกให้การหลุดพ้นแก่ลูกแล้วก็กลับบ้าน แล้วความรู้นี้ก็หายไป เมื่อรางวัลของความรู้ของลูกจบสิ้นลง หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้น เมื่อพวกเขามีศรัทธาในพ่อเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจคำพูดของพระเจ้า และเข้าใจว่าคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาแต่ละสิ่งนั้นคงอยู่เป็นเวลาค้างคาวจร พระเจ้าให้คำแนะนำของท่านเองเมื่อท่านมา พ่อบอกลูกว่าช่วงระยะเวลาของแต่ละวงจรมี 5000 ปี พ่ออธิบายแก่ลูกผ่านปากของบราห์มา ดังนั้นสิ่งแรกและสิ่งหลักที่ลูกต้องทำให้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาคือพระเจ้าคือใคร จนกระทั่งประเด็นนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาก็ไม่เช่นนั้นแล้วจะไม่มีผลกระทบใดๆของสิ่งที่ลูกอธิบายแก่พวกเขา ความเพียรพยายามทั้งหมดอยู่ในเพียงแค่นี้เท่านั้น พ่อมาเพื่อปลุกลูกจากหลุมศพ ลูกจะไม่ตื่นขึ้นจากการศึกษาคัมภีร์ ดวงวิญญาณสูงสุดมีรูปเป็นแสง ดังนั้นลูกๆของท่านจึงมีรูปที่เป็นแสงเช่นกัน อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณของลูกๆได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และเนื่องจากสิ่งนี้แสงของลูกจึงมืดสลัวลง ลูกกลับมาตาโมประธาน หากลูกไม่ทำตามคำแนะนำของพ่อก่อนเป็นอันดับแรก ความเพียรพยายามทั้งหมดที่ลูกทำและความคิดเห็นที่ลูกขอให้ผู้คนเขียนก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลย เหตุนี้เองงานรับใช้จึงไม่เกิดขึ้น หากพวกเขามีศรัทธา พวกเขาจะเข้าใจว่ามีการให้ความรู้ผ่านบราห์มาอย่างแท้จริง เป็นเพราะผู้คนไม่ได้ตระหนักรู้จักพ่อที่พวกเขาจึงสับสนมากเมื่อพวกเขาเห็นบราห์มา ลูกๆทั้งหมดรู้ว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้ผ่านไปแล้วในเวลานี้ ในยุคหลักที่เป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในการบรรจบกันที่เป็นหนทางของความรู้อย่างไรก็ตาม เราทั้งหมดเป็นของยุคบรรจบกันและเรากำลังศึกษารายละเอียด เรากำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งสำหรับโลกใหม่ ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในยุคบรรจบกันก็กำลังกลับมาตาโมประธานมากขึ้นและมากขึ้นเรื่อยๆในแต่ละวัน ในด้านนั้นสภาพที่ตาโมประธานของพวกเขากำลังเพิ่มขึ้น และในด้านนี้ยุคบรรจบกันของลูกกำลังจะจบสิ้นลง เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้ที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ตามลำดับกันไปในวิธีที่พวกเขาอธิบายเช่นกัน บาบาคือแรงบันดาลใจให้กับลูกทุกวันเพื่อทำความเพียรพยายาม เป็นผู้ที่ไม่มีศรัทธาในสติปัญญาที่ได้รับชัยชนะ ลูกบางคนมีนิสัยที่แรงมากที่พูดแต่สิ่งที่ไร้ประโยชน์พวกเขาไม่แม้แต่จะจดจำพ่อ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะจดจำบาบา พวกเขาหยุดจดจำพ่อและเฝ้าแต่พูดถึงสิ่งที่เกี่ยวกับตนเอง จนกว่าความศรัทธาในพ่อจะได้รับการปลุกฝังในพวกเขา ลูกไม่ควรจะอธิบายรูปภาพอื่นๆ หากพวกเขาไม่มีศรัทธาพวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย หากพวกเขาไม่มีศรัทธาในอัลฟา มันก็สูญเสียเวลาที่จะไปสูเบต้าและเตต้า ฯลฯ ลูกไม่ได้จับชีพจรของใครบางคน ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้ที่มาหาพิธีเปิด: นี่คือการเริ่มต้นหลัก มหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ในยุคทอง ต่อมาภายหลังการ

ราบไหว้บูชาก็เริ่มขึ้น พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อถึงเวลาสำหรับการสิ้นสุดของความตกต่ำซึ่งหมายความว่าเป็นเวลาสุดท้ายของการประณามพ่อของลูก ลูกต้องประณามพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของผู้ที่ลูกกราบไหว้บูชา ลูกๆ หนึ่งกับผู้อื่นและอธิบายให้แก่พวกเขา อย่างไรก็ตามหากลูกเองไม่มีโยคะกับพ่อ ลูกจะอธิบายให้กับผู้อื่นอย่างไร? แม้ว่าลูกจะพูดว่า “ชีพาบบา” หากลูกไม่มีโยคะเลยบาปของลูกก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยและลูกจะไม่สามารถซึมซับสิ่งใดเลย สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกๆ อาจเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง แต่ถ้าลูกไม่ได้กลายเป็นโยคีลูกต้องมีร่องรอยของสำนึกที่เป็นร่างในตัวลูกอย่างแน่นอน การอธิบายแก่ผู้อื่นโดยไม่อยู่ในโยคะนั้นไม่มีประโยชน์อะไรเลย และจากนั้นเนื่องจากลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงเป็นเหตุของความทุกข์แก่คนใดคนหนึ่ง เพราะลูกบางคนให้การบรรยายที่ดี พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้มาก พ่อพูดว่า: พวกเขาอาจจะเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ดีแต่พวกเขาขาดโยคะ พวกเขาทำความเพียรพยายามน้อยมากที่จะมีโยคะ พ่อบอกลูกอย่างมากให้เก็บบันทึกสารทของลูก ประเด็นหลักคือโยคะ ลูกๆ บางคนฉลาดหลักแหลมในการอธิบายความรู้แต่พวกเขาไม่มีโยคะ และเนื่องจากพวกเขาไม่มีโยคะบาปของพวกเขาก็ไม่ได้รับการปลดปล่อย แล้วพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? ลูกๆ มากมายสอบตกในวิชาของโยคะ พวกเขาคิดว่าพวกเขามีโยคะ 100% แต่บาบาพูดว่า: พวกเขามีโยคะเพียง 2% เท่านั้น บาบา(บราห์มา)เองพูดว่า: “พ่ออยู่ในการจดจำระลึกถึงเมื่อพ่อเริ่มทานอาหารแต่แล้วพ่อก็ล้ม แม้เมื่อพ่ออาบน้ำ พ่อก็จดจำบาบา แม้ว่าพ่อคือลูกของท่านพ่อ ก็ล้มที่จะจดจำท่าน” ลูกต้องคิดว่าผู้นี้จะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งและดังนั้นเขาต้องถูกต้องแม่นยำในความรู้และโยคะอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: ต้องมีความพยายามอย่างมากที่จะมีโยคะ เพียงแค่ลองสิ่งนี้และคอยดู! แล้วถ่ายทอดประสบการณ์ของลูก ตัวอย่างเช่นหากลูกเป็นช่างตัดเสื้อที่เย็บเสื้อผ้า ลูกควรจะตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกกำลังอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาหรือไม่ บาบาคือผู้ที่รักที่แสนหวานมากของเรา มากเท่าที่เราจดจำท่าน บาปของเราก็จะได้รับการปลดปล่อยและเราจะกลับมาสะอาดประจักษ์ตามากตามนั้น ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน แสดงผลลัพธ์ให้แก่บาบา ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่จะมีคุณประโยชน์ อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีคุณประโยชน์ใดหากลูกอธิบายมากเกินไปในคราวเดียว พวกเขาจะไม่เข้าใจอะไรเลย จะเกิดอะไรขึ้นถ้าพวกเขาไม่เข้าใจอัลฟา? พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งอัลฟาผู้เดียว เลขศูนย์ทั้งหมดยังคงเป็นเพียงเลขศูนย์สำหรับพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! ด้วยการเติมศูนย์ในอัลฟา ก็มีคุณประโยชน์ หากไม่มีโยคะ เวลาที่สูญเสียไปตลอดทั้งวัน พ่อรู้สึกเมตตาและสงสยว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด? หากไม่อยู่ในโชคของบางคน พ่อจะทำอะไรได้? พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง! อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ! การจดจำระลึกถึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ด้วยการมี การจดจำระลึกถึงลูกจะพัฒนาความรักและแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถทำตามศรัทธาได้ ปวงประชามากมายต้องถูกสร้างขึ้น ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม แม้ว่าลูกทั้งหมดจะไปสวรรค์ ลูกบางคนจะมีประสบการณ์ของการลงโทษและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำในเวลาสุดท้าย บาบารู้จักลูกทั้งหมด ลูกๆ ที่อ่อนแอในโยคะก็กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาบูดบึ้งซึ่งตึงและเฝ้ามองบราห์มัน กิจกรรมและพฤติกรรมของผู้ที่เป็นโยคีที่มั่นคงนั้นดีและสูงศักดิ์มาก พวกเขาพูดน้อยมาก พวกเขาใส่ใจในการรับใช้ยกยะ มีแม้กระทั่งบางคนที่ไม่ใส่ใจที่จะสังเวกกระดูกของพวกเขาในการรับใช้ยกยะ อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงให้นานมากขึ้น ด้วยสิ่งนี้ลูกจะพัฒนาความรักต่อพ่อและสัมผัสกับความสุข พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในดินแดนแห่งบาร์ด พ่อมาเพื่อยกระดับผู้คนของบาร์ด ในยุคทองลูกเป็นนายของโลก ลูกอยู่ในสภาพของการหลุดพ้น แล้วใครนำลูกไปสู่ความตกต่ำ? ราวน์ มันเริ่มต้นเมื่อไร? (ตั้งแต่ยุคทองแดง) ลูกได้รับการหลุดพ้นเป็นเวลาครึ่งวงจรในหนึ่งวินาที ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้นเมื่อไรก็ตามที่คนใดมา ก่อนอื่นใจจงให้คำแนะนำของพ่อแก่เขา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ด้วยการศึกษาคำรูนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับการหลุดพ้น ลูกๆ รู้ว่าละครนี้กำลังแสดงวินาทีต่อวินาที แม้ว่าลูกเพียงแต่เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกจะสามารถอยู่อย่างมั่นคงมาก ในขณะที่นั่งที่นี่ สติปัญญาของลูกควรจะเข้าใจว่าวงจรโลกยังคงเคลื่อนไปเรื่อยๆ เหมือนตัวโรอย่างไร มันยังคงเดินหน้าต่อไปวินาทีต่อวินาที มีการเล่นบทบาททั้งหมดตามละคร เมื่อแต่ละวินาทีผ่านไป ละครก็จะจบสิ้น ม้วนภาพยนตร์ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ มันหมุนไปข้างหน้า นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่แก่ชราไม่สามารถเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของพวกเขา ความรู้ไม่สามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่มีแม้แต่โยคะ ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้นพวกเขายังคงเป็นลูกของบาบา ไซ ผู้ที่ทำงานรับใช้จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่า ทุกคนอื่นได้รับสถานภาพที่ต่ำ เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักครูของลูกอย่างมั่นคงว่าวงจรและละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เฝ้ามองไปอย่างไร เช่นเดียวกับที่เครื่องบันทึกเสียงยังคงเล่นต่อไป ดังนั้นเราดวงวิญญาณก็เต็มไปด้วยบันทึกเช่นนั้นด้วยเช่นกัน บทบาทที่ใหญ่โตเช่นนั้นอยู่ในดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็ก นี่เรียกว่าสิ่งมหัศจรรย์ ไม่มีสิ่งใดที่มองเห็นได้ เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้ที่มีสติปัญญาที่หยาบไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาพูด เมื่อเวลาผ่านไปสิ่งที่เราพูดจะซำรอยหลังจาก 5000 ปี ไม่มีใครอื่นมีความเข้าใจนี้ ลูกๆ ที่เป็นมหาระตีกจะคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและอธิบายให้แก่ผู้อื่น เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ก่อนอื่น

จงผูกปมเพื่อจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! เวลาที่ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกทั้งหมด เผาแต่จดจำพ่อนานเท่าที่จะเป็นไปได้ ความเพียรพยายามนี้แผ่ทั่ว บาบานะแนะนำว่า: เพียงให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา เมื่อลูกจดจำบาบาได้น้อยมาก ลูกก็สามารถให้คำแนะนำของบาบาได้น้อยมากเท่านั้น ก่อนอื่นใดลูกต้องทำให้คำแนะนำของพ่อนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา บอกพวกเขาว่า: เวลาที่ให้เขียนว่าท่านคือพ่อของพวกเราอย่างแท้จริง ลืมทุกสิ่งอื่นรวมทั้งร่างกายและจดจำพ่อผู้เดียว เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกสามารถกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ไม่มีความเจ็บปวดหรือความทุกข์ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ในแต่ละวันได้มีการอธิบายสิ่งที่ดีมากแก่ลูก สิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่ลูกควรจะได้ฟังในบรรดาลูกเอง ลูกต้องกลับมามีค่าด้วยเช่นกัน หากหลังจากกลายเป็นบราห์มิน ลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ทางจิตของพ่อ ลูกจะมีประโยชน์อะไร? ลูกต้องดูดซับการศึกษานี้อย่างดีมาก บาบารู้ว่าลูกหลายคนไม่ได้ซึมซับแม้แต่คำเดียว พวกเขาไม่ได้จดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ ใช้ความเพียรพยายามในการประกาศสิทธิในสถานภาพของราชาหรือราชินี ผู้ที่ทำความเพียรพยายามจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เมื่อลูกทำความเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเข้าไปสู่ราชวงศ์ เพียงผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งที่จะได้รับทุนการศึกษา ลักชมีและนารายณ์ได้รับทุนการศึกษา และหลังจากนั้นก็ทำตามลำดับกันไป นี่เป็นการสอบที่สำคัญมาก ลูกประกาศถูกสร้างขึ้นจากผู้ที่ได้รับทุนการศึกษา มีเพชรพลอยทั้งแปด มี 8 แล้ว 100 และจากนั้นก็ 16,000 ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประกาศ ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองแล้วลูกจะได้มาซึ่งสิทธิในทุนการศึกษา ลูกต้องอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองมาก พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านแนะนำลูกเพื่อประโยชน์ของตัวเอง ต้องมีการนำคุณประโยชน์มาให้แก่ทุกคนในทั้งโลก แต่สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ลูกมาหาพ่อเพื่อศึกษาเล่าเรียน ในบรรดาลูกๆ เช่นกันผู้ที่ใส่ใจต่อการศึกษาคือนักเรียนที่ดี ลูกบางคนไม่ใส่ใจเลย หลายคนคิดแค่เพียงว่าพวกเขาจะได้รับอะไรก็ตามที่อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาไม่มีเป้าหมายในการศึกษาของพวกเขา ดังนั้นลูกๆ ต้องเก็บบันทึกจารึกของการจดจำระลึกถึงของลูก เวลาที่เราต้องกลับบ้าน ลูกจะทิ้งความรู้ไว้ข้างหลัง บทบาทของความรู้จะสิ้นสุดลง ดวงวิญญาณนั้นสุดแสนเล็ก แต่ถึงกระนั้นก็มีบทบาทที่ใหญ่โตที่จะเล่น! นี่คือการมหัศจรรย์! ละครนี้คงอยู่ตลอดไป อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและเผาแต่พูดกับตนเองในลักษณะนี้ แล้วลูกจะมีความสุขอย่างมากเกี่ยวกับวิธีที่พ่อมาและบอกสิ่งต่างๆ แก่ลูก เช่น ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย มีบทบาทที่ถูกกำหนดไว้ในละครสำหรับมนุษย์แต่ละคนและสิ่งของแต่ละอย่างนั้นจะไม่เรียกว่าไม่มีที่สิ้นสุด ละครมาถึงจุดสิ้นสุดแต่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ มีสิ่งต่างๆ มากมาย สิ่งนี้เรียกว่าความมหัศจรรย์ ไม่สามารถเรียกว่าเป็นความมหัศจรรย์ของพระเจ้า ท่านพูดว่า: พ่อต้องเล่นบทบาทของพ่อในละครนี้เช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จำเป็นต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมาสำหรับโยคะ ลองดูว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อได้นานแค่ไหนในขณะที่ทำทุกสิ่ง ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้นที่จะมีคุณประโยชน์ จดจำผู้เป็นที่รักที่แสนหวานด้วยความรักอย่างมากมา เก็บบันทึกจารึกของการจดจำระลึกถึงของลูก

2. ลูกต้องมีสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนที่จะเข้าใจความลับของละครนี้ ละครนี้มีคุณประโยชน์มาก สิ่งใดก็ตามที่เราพูดหรือทำในเวลาที่เราจะทำซ้ำหลังจาก 5000 ปี เข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำและอยู่อย่างมีความสุข

พร: ขอให้ลูกแลกเปลี่ยนความรักกับกันและกัน ทำให้ทุกคนร่วมมือกันและกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ เวลาที่ลูกได้ผ่านสภาพของการให้และรับความรู้แล้ว เวลาที่จงแลกเปลี่ยนความรัก ใครก็ตามที่เข้ามาอยู่ข้างหน้าลูก ใครก็ตามที่มีความสัมพันธ์กับลูก จงให้ความรักและรับความรักจากพวกเขา นี่เป็นที่รู้กันดีว่าการมีความรักต่อทุกคนและเป็นคนที่น่ารัก สำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้ลูกต้องให้ท่านความรู้ แต่กับครอบครัวบราห์มินจงเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ของการให้ท่านนี้ แม้กระทั่งในความคิดของลูกอย่าให้มีสิ่งอื่นใดนอกจากความรัก เมื่อมีความรักสำหรับทุกคน การตอบสนองของความรักคือความร่วมมือ และผลของความร่วมมือคือความสำเร็จ

คติพจน์: การใส่จุดพลุสต่อกับความคิดที่ไร้ประโยชน์ในหนึ่งวินาทีคือการทำความพยายามอย่างเข้มข้น

***** โอม ชานติ *****